

Hölen den 23 februar 1950.

Kjære Sundre

I forbindelse med konkurransen var så venlig ved leilighet å fortell advokat Foss følgende:

Det areal verftet disponerer har sin naturlige begrensning. Verftet kan ikke utvides oppover bratte fjeldveggen.

Det er et treskibsbyggeri (yachtverft) og arealet hertil er i snaraste laget. Da ved siden av å anlegge en avdeling for moderne jernskibsbygging er ikke engang verd en diskusjon.

Det var bygging av hvalbåter som Børde og Kolderup ville spesialisere sig på. De er nokk fullriggere begge herrnene, men det vesentligste, tror, det mangler de.

Hver utvidelse til å gå over til jernarbeide, går på bekostning av verftes kapasitet.

Det er ikke bare å kjøpe inn moderne jernbearbeidningsmaskiner, de skal også lønne sig. Og for at de skal lønne sig er det like viktig, som maskinene, at der er arbeidsplass til dem. Det vil si alle arbeidestykker skal ha rikelig plass rundt maskinene fra hver av de sider stykket skal plasseres i maskinen for bearbeidelse. Dertil skal der også være plass til materialer, og ferdig bearbeide stykker rundt hver maskin. Der skal være så meget arbejde for hver maskin at den kan gå kontinuerlig og dette må ^{til} så kostbare maskiner ^{som} for at der skal bli nokk inntekt av maskinene og også til avskrivninger. Monteringshal for at sette de forskjellige dele sammen før stykket går ombord i skuten synes Børde og Kolderup helt å ha glemt. Og i spekat for at flytte de forskjellige stykker og forsterkninger for at bare katten springer Børde og Kolderup ganske enkelt over.

Skal der drives med jern så nøtter det ikke med 3 til 4 maskiner, men man må være utstyret så de forekommende arbeider på et fartøy virkelig kan bli utført, hvad enten det gjelder nybygg eller reparasjoner, og da til konkurrerende priser .

Innen grensen av de jernarbeider verftet med fordel kunne utføre var det vel utstyrt og der manglet ingen maskiner av betydning.

Nu har jeg behandlet spørsmålet i sin almindelighet. Men konklusjonen for Soon er at man måtte belegge så at si hele verftes område med hus for å få plass til et moderne og konkurransedygtigt jernskibsverf og hvor skulle da båtene som skulle bygges plasseres og hvor ble det

da av treskibsbyggeriet.

Det som direktoratet forela mig for innkjöp av jernbearbeidningsmaskiner, og hvor der saattidig ble gjort oppmerksom på at de ville handle efter egne avgjørelser, var vetløst prat, annet var det ikke. Men Direktoratet gikk til innkjöpena efter fagmennene Børdes og Kolderups forslag.

Mit verft har altid med jernarbeidene arbeidet sammen med Vulkan. Det er min hustru sammen med sine søskende som eier Vulkan, og jeg eier Soon.

Det er vel neppe det lidt større jernarbeide som ikke blir billigere å la utføre på Vulkan. Den pris som Vulkan leverer oss det ferdige arbeide for kan der regnes med blir billigere, enn hvad det ville koste verftet i medgatte materialer og utlagte arbeidslønninger. Børdes og Kolderups plan, som også ble gjennomført, kan kun bringe det resultat at verftet arbeidet sig til fandt på det.

På Vulkan er det støperi, plateverksted og maskinverksted, alt unner en hat.

Dette er fakta som Direktoratet bör vokte sig vel for å forsøke å snakke bort.

Myndighetenes drift av mit verft er ikke bare et mellemværende mellem staten og mig.

Det er et typisk eksempel på ødeleggelse av nasjonalformuen, når unnermålere i staten slipper til. Heldigvis er det en relativt liten bedrift, som er blitt utsatt for denne statspulverisering. Men ødeleggelsen dreier sig alligevel om et millionbelöp.

Venligst.

Johan Fay